

через слухові, так і через зорові канали. Міміка та артикуляційні рухи надають додаткову інформацію, що сприяє розумінню мови. Відповідно, невідповідність між видимою артикуляцією та перекладеним текстом пісні може знизити сприйняту природність дубльованого виконання. Однак повна синхронізація не завжди повинна вважатися основною метою, особливо коли вона загрожує наративній або художній функції пісні [2, с. 171].

Отже, ліпсинк є однією з головних проблем при перекладі пісень в анімаційних фільмах. Якість перекладу залежить від здатності перекладача збалансувати візуальну сумісність із семантичною та художньою точністю. Оскільки пісні відіграють важливу роль у характеристиці персонажів, розповіді та емоційному вираженні, успішний переклад вимагає не лише технічної адаптації, а й ретельного збереження оригінального комунікативного задуму.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лук'янова Т. Г. Аудіовізуальний переклад: soft and hard skills. Наукові записки. Серія: Філологічні науки, 2025. Випуск 2 (213). С. 284-288.
2. Baumann T., Saboo A. Evaluating Heuristics for Audio-Visual Translation. CHR, 2021. Pp. 171-180.
3. Phatak S. A., Zion D. J., Grant K. W. Consonant Perception in Connected Syllables Spoken at a Conversational Syllabic Rate. Trends in Hearing, 2023. Vol. 27.

Dziubanovska Inna Anastasiia

*Postgraduate student of the Department of Theory and Practice of Translation
Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University
Ternopil, Ukraine*

DIPLOMATIC DISCOURSE IN A ROYAL MANNER: COMMUNICATIVE STRATEGIES OF PERSUASIVENESS AND DISCREDITATION AND WAYS OF THEIR RENDERING BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (BASED ON THE SPEECH OF KING CHARLES III BEFORE THE U.S. CONGRESS)

The speech of King Charles III before the Congress became perhaps one of the most resonant events of this spring, not so much due to the uniqueness of the event (it is the second speech of a British monarch before the U.S. Congress in history), but, above all, due to the sophistication in the use of historical intertextuality, deontic modality, and, of course, communicative strategies, in particular the strategy of persuasiveness and the strategy of discreditation. The King's rhetoric is so subtle and masterful that this explosive mixture of aristocratic humour, veiled hints, and refined equivocations is discussed not only by global media and representatives of political forces in the United States and Britain, but also by

ordinary people on social media and in private conversations. And although the British monarch, quoting Oscar Wilde at the beginning of the speech, ironically remarked that the British and Americans have everything in common except language, in our brief study we will attempt to trace the ways of rendering the King's complex constructions into Ukrainian by interpreters in their efforts to neutralize linguistic differences.

In general, the British monarch is characterized by communication in accordance with the rules of old diplomacy, where he maintains neutrality, avoids any direct appeals or confrontations, and refers to quotations of figures significant for both nations as well as to events important for the United States. Thus, he uses abstract subjects such as "some might urge"; at the same time, he clearly positions himself as a person who has the right to nominate positive and negative stances and to set moral compasses, in particular through the modal words "*must*" and "*cannot*", while maintaining a friendly and light tone of communication throughout the entire speech.

The material of the present study is constituted by two interpretations presented by "Suspilne Novyny" and "Podrobytsi". These interpretations were not performed live and do not qualify as simultaneous interpreting; however, they are considered relevant in view of the resonance of the King's speech and the considerable interest it has generated among Ukrainian viewers. The analysis focuses on three quotations which, in our view, are the most illustrative, along with their corresponding interpretations.

The speech of King Charles is filled with statements about the strong friendship and partnership of both nations; he provides numerous examples of historical meetings and joint events, emphasizing that the values and visions of the two countries are very similar. However, within this context of complete solidarity, the King strikes at Trump's self-complacency, stating: "The challenges we face are too great for any one nation to bear alone. But in this unpredictable environment, our alliance cannot rest on past achievements, or assume that foundational principles simply endure" [3]. Subsequently, the King recalls how, after the September 11 terrorist attacks in the United States, NATO invoked Article 5, and that it is precisely such unyielding unity that should be used to support Ukraine.

In the interpretation, we hear:

«Виклики з якими ми стикаємося надто великі, щоб будь-яка одна нація могла впоратися з ними самостійно і в цьому непередбачуваному середовищі ми не можемо покладатися лише на минулі досягнення або вважати, що основоположні принципи просто зберуться самі собою» [2] and «Виклики з якими ми стикаємося занадто великі, щоб будь-яка нація могла витримати їх поодиночі, але в цьому непередбачуваному середовищі наш альянс не може спочивати на минулих досягненнях, або вважати, що основоположні принципи просто вистоять» [1].

This statement by the King constitutes a sharp diplomatic jab, as it hints at Trump's attempts to undermine NATO, as well as his position that the United States has already done more than enough. With regard to the preservation of the strategy

of discreditation, both interpretations are considered adequate. The discrediting effect is preserved in the first version due to the phrase «самі собою», while in the second version the use of the word «спочивати» is regarded as successful, as it effectively conveys the hint at the American president's inaction.

A keen eye, or rather keen ear, detects criticism of Donald Trump's policies and his abuse of power in the following quotation: "Magna Carta is cited in at least 160 Supreme Court cases since 1789, not least as the foundation of the principle that executive power is subject to checks and balances" [3], which in translation reads as follows: «Велика Хартія вольностей згадується щонайменше у 160 рішеннях Верховного суду з 1789 року зокрема, як основа принципу, що виконавча влада підлягає системі стримувань і противаг» [2] and «Велика Хартія вольностей згадується щонайменше у 160 справах Верховного суду з 1789 року не в останню чергу як основа принципу, що виконавча влада підлягає системі стримувань і противаг» [1].

As this statement by King Charles III contains dates, proper names, and formulaic expressions, both translations are nearly identical and fairly successful. In this case, what is crucial is precisely the persuasive impact of the British monarch on the audience, and, as can be observed from the subsequent video sequence, it was this very phrase that prompted the Democrats to rise for loud applause. It is significant that the Republicans subsequently joined in the applause, although analysts are convinced that for the latter such an allusion to the "no king" movement amounted to a blow that hit a nerve. The refinement of Charles III's speech lies precisely in the use of communicative strategies at the level of meanings and ideas rather than lexical units; this complicates the process of interpretation, as preserving all semantic loads requires not only the interpreter's erudition but also substantial background knowledge on the part of the target audience.

Last but not least, a brief remark that King Charles adds within the historical framing of the proclamation of U.S. independence: "The Founding Fathers were bold and imaginative rebels with a cause. 250 ago, or, as we say in the United Kingdom 'just the other day,' they declared Independence" [3], which in Ukrainian is rendered as follows: «Батьки засновники були сміливими і далекоглядними бунтівниками зі справою. 250 років тому, або, як ми кажемо у Сполученому королівстві, буквально днями, вони проголосили незалежність» [2] and «Батьки засновники були сміливими та винахідливими повстанцями, які мали мету. 250 років тому, або, як ми кажемо у Сполученому королівстві, буквально днями, вони проголосили незалежність» [1].

This excerpt contains two important points. The first is a gesture of diplomatic respect – the acknowledgment that the Founding Fathers rebelled against the Crown, but at the same time their legitimization. The second is a very subtle hint at the much longer and richer history of the United Kingdom, and thus, albeit through humour, a demonstration of historical significance. The reaction of the audience, who respond with appreciative applause, is also important here. While the platforms coped with the second part of the phrase, the persuasiveness of the first is

considered to be neutralized. A more successful interpreting, in our view, could be «Батьки-засновники були сміливими та винахідливими бунтівниками, чия справа була виправданою» or a more solemn one «<...>, які діяли в ім'я праведної мети».

As we can see, the importance of the communicative strategies of discreditation and persuasiveness is difficult to overestimate, especially when they become an elegant weapon in the hands of a modern monarchy that is expected to maintain neutrality. In view of this, we consider further research of these and other strategies in the context of international diplomatic communication to be necessary.

REFERENCES

1. Charl'z III zirvav ovatsii u Konhresi SShA zaklykom pidtrymaty Ukrainu! Povnyi vystup | Podrobytsi. You Tube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Mke2MVVLt2w> (accessed 03 May 2026).
2. Istorychna promova Charl'za | Shcho monarkh skazav pro Ukrainu pered Konhresom. Suspilne Novyny. You Tube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=GEKUO6BheU8> (accessed 03 May 2026).
3. King Charles makes historic speech to Congress | IN FULL. The Independent. You Tube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=n6CG9xWNZio> (accessed 03 May 2026).

Заболотна Марта

*здобувач третього освітнього рівня освіти,
асистентка кафедри теорії і практики перекладу
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
Тернопіль, Україна*

ОПУЩЕННЯ ЯК СТРАТЕГІЯ СИНХРОННОГО ПЕРЕКЛАДУ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

Синхронний переклад політичного дискурсу належить до найбільш складних видів усного перекладу, оскільки відбувається в умовах одночасного сприйняття та відтворення мовлення при жорстких часових обмеженнях. У таких умовах перекладач змушений оперативно обирати перекладацькі стратегії, які дозволяють зберегти основний зміст повідомлення та забезпечити безперервність комунікації.

Матеріалом дослідження слугує синхронний переклад англомовного виступу Президента України В. Зеленського під час зустрічі зі шведською стороною від 28 травня 2026 року. У роботі аналізуються фрагменти українського оригіналу та їх відповідники в англійському синхронному перекладі з метою виявлення особливостей застосування стратегії опущення.